

σκοπέιου τῆς Ἀνζέρης, ἀνεῦρε νέον νόμον μετεωρολογικόν, ἀφορῶντα εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἀνέμου. Κατὰ τὸν κ. Κελέν, ὁ ἄνεμος διατρέχει ἀντιθέτως κατὰ τὸ ἔαρ τὸ αὐτὸ ποσὸν rhumbs (rhumb καλεῖται ἕκαστον δεκαεκτημόριον τοῦ κύκλου τοῦ ἀνεμοδείκτου) τὸ ἴσιον διέτρεξε κατ' εὐθείαν τὸν χειμῶνα. τῆς αὐτῆς σῆσεως ὑπαρχούσης μεταξύ φθινοπώρου καὶ θέρους. Ὁ νόμος οὗτος βασιζόμενος ἐπὶ τετραετῶν παρατηρήσεων, γενομένων ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κελέν, πρόκειται ἤδη νὰ κυρωθῇ καὶ ὑπὸ ἄλλων προγενεστέρων, γενομένων ἀλλαχοῦ, εἶνε δὲ βαρυσήμαντος διὰ τὴν μετεωρολογίαν.

— Ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ὁ κ. Σλέισιχ ἀνακινεῖ τὰ πειράματά του ἐπὶ τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ ὀξυγόνου μεταξύ τῶν φυτῶν καὶ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. Ἐπειραματίσθη ἐσχάτως ἐντὸς ἀγγείου κλειστοῦ, δι' οὗ ἐδυνήθη νὰ παρακολουθῆσθαι ὅλας τὰς φάσεις τῆς ἀναπτύξεως τοῦ φυτοῦ. Εὗρεν ὅτι ἡ σχέσις μεταξύ τοῦ ὄγκου τοῦ ὀξυγόνου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς ὄγκον ἀνθρακικοῦ ὀξέος ὠρισμένου, καὶ τοῦ ὄγκου τοῦ ὀξυγόνου τοῦ ἀναδιδόμενου ἐκ τοῦ φυτοῦ, εἶνε μικροτέρα τοῦ 1. Συνεπέρανε δὲ ὅτι μέρος τοῦ ὀξυγόνου τούτου προέρχεται ἐκ τῶν νιτροδῶν λιπαμάτων τοῦ φυτοῦ.

— Ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Βιέννῃ ὁ περίφημος γερμανὸς ἠλεκτρολόγος Σήμενς, ὁ τὸσας ἐπιχειρήσεων βελτιώσεως διὰ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων του ἐφευρέσεων εἰς τὴν τηλεγραφίαν, εἰς τὰς ἐφαρμογὰς τῆς γαλθανοπλαστικῆς κτλ. Ὁ δόκτωρ Βέρνερ φὸν Σήμενς ἐγεννήθη ἐν Leuthe παρὰ τὸ Ἀννόβερον τῇ 31 Δεκεμβρίου 1816.

— Ἐν τῷ φυσικογνωστικῷ τμήματι τοῦ Παράσσου ὁ κ. Θ. Χελδράιχ, ἕκαμιν ἐσχάτως λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἀνακίνωσιν περὶ τῆς ἐλληνικῆς γλωφίδος. Κατὰ τὸν σοφὸν βοτανικὸν ἔχει μὲν αὐτὴ τὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς γλωφίδος τῆς περιμεσογείου γῶρας, εἰς ἣν ὑπάγεται καὶ κατατάσσεται ἐν τῇ φυτικῇ γεωγραφίᾳ, παρουσιάζονται ὁμοίως ἐν αὐτῇ γένη καὶ εἶδη τινά, ἴδια τῆς ἀνατολῆς, ἣ ἔχοντα ἐν αὐτῇ τοὺς συγγενεύοντάς αὐτοῖς τύπους, ἐλλείποντα δὲ ἐκ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης· ἄλλοι δὲ τύποι κοινοὶ ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ, ἐλλείπουσιν ἐντελῶς ἢ μολίς δι' ὀλιγίστων εἰδῶν ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ ἐλληνικῇ γλωφίδι. Κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἐδάφους καὶ ἰδίως κατὰ τὸ ὑπερθαλάσιον ὕψος διακρίνονται καθέτως τρεῖς κύρια ζῶναί τῆς ἐλληνικῆς γλωφίδος, ὧν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς βλαστήσεως οὐσιωδῶς διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων· ἦτοι α' ἡ παράλιος καὶ πεδινή ζώνη ἀπὸ τοῦ παραθαλασίου μέχρι 500-700 μέτρων ὑπερθαλασίου ὕψους· β' ἡ ὄρεινή ἢ ὑλώδης ζώνη ἀπὸ ὕψους 500-700 μέτρων μέχρι 1400-1700 μέτρων· γ' ἡ ἄλπειος ἢ ὑπάλπειος ζώνη ἢ ἄνωθεν τῆς προσηγουμένης μέχρι τῶν κορυφῶν τῶν ὄρεων ἐκτεινομένη. Ἀνέφερε δὲ τὰ ἐν ταῖς ζώναις ταύταις φύομενα φυτὰ καὶ εἶπεν ὅτι ὅλη ἡ ἔκτασις ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἐλληνικῆς γλωφίδος ὑπὸ δασῶν καλυπτομένη ἀνέρχεται περίπου εἰς 820,000 ἑκτάρια, ἧτοι ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι 550,000, ἐν Πελοποννήσῳ 207,000 καὶ ἐν Εὐβοίᾳ 63,000. Κατὰ τὰ εἶδη δὲ τῶν δένδρων ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἐλάτη ἀποτελεῖ τὰ 35 0/0, ἡ γαλέπειος πεύκη 20 0/0 καὶ τὰ φυλλοβόλα δένδρα, ἦτοι δρυς, κασταναίαι καὶ ὄξυαι 15 0/0. Ἀφοῦ δὲ ὤρισε περίπου τὸν

ἀριθμὸν τῶν εἰδῶν τῆς ἐλληνικῆς γλωφίδος καὶ ἐξήρε τὰ κάλλι καὶ τὸν πλοῦτον αὐτῆς, ἐμνημόνευσε τῶν μελετησάντων αὐτὴν, ὧν ἐξέχει ὁ πολὺς Βοασσιέ.

Θεατρικὰ

Ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Κομμοδιῶν ἔκαμιν ἐναρξιν τῶν παραστάσεων του διὰ τῆς «Μερόπης» τοῦ κ. Βερονάρδακη ὁ θιάσος «Ἀπόλλων» ἐν ᾧ πρωταγωνιστεῖ ἡ κυρία Λουλουδάκη, παλαιὰ ἡθοποιὸς ἀλλ' ἀγνωστος σχεδὸν εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν κοινόν.

— Ἐν Παρισίοις ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐκ πνευμονίας ὁ δημοτικώτατος κωμικὸς Νουμᾶς, μολίς τεσσαρακοντούτης. Ὁ Νουμᾶς παρίστανεν ἀπὸ τῆς σκηρῆς τοῦ θεάτρου Cluny, σχεδὸν μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὁ βασιλεὺς τῶν οἰδηροδρόμων

Οὕτως ἐπεκαλεῖτο ὁ πρότινος ἀποθανὼν Ἀμερικανὸς Τζαίυ Γκούλδ, ὁ πλουσιώτατος ἀνὴρ τῆς ὑφηλίου ἐν ἡλικίᾳ 56 ἐτῶν ἐκ πνευμονικῆς φθίσεως. Ὁ Γκούλδ ἦτο υἱὸς πτωχοῦ ἀγρότου, κατῳρωσε δὲ διὰ τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐπιχειρηματικότητός του νὰ γείνη κύριος ὀλοκλήρων οἰδηροδρομικῶν συμπλεγμάτων καὶ ἄλλα παντοειδῆ πλοῦτη ν' ἀποκτήσῃ συμπροσθέντα μέχρι τῆς ὥρας τοῦ θανάτου του εἰς 1,375,000,000 φράγκων ἐξ ὧν εἶχεν εἰσόδημα περὶ τὰ 70 ἑκατομ. κατ' ἔτος.

Ο ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

Ἐκβάλλει ἐδόντας χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τὸν παραμικρὸν πόνον... αὐτός.